

7 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА – НА СВ. ОТЦИ ОТ ШЕСТТЕ

ВСЕЛЕНСКИ СЪБОРИ. СВ. МЪЦИ КИРИК И ЮЛИТА. СВ.

РАВНОПОСТОЛЕН ВЕЛИК КНЯЗ ВЛАДИМИР (15.07.2007г.)

Апостолко четиво

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО ТИТ, ГЛАВА 3

8. Верни са тия думи; и аз желая да потвърждаваш това, та, които са повярвали в Бога, да залягат да бъдат прилежни към добри дела: това е добро и полезно за човеците.

9. А от глупави разисквания и родословия, препирни и разпри върху закона отбягвай, защото са безполезни и празни.

10. Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дважд,

11. знаейки, че такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си.

12. Кога изпратя при тебе Артема или Тихика, побързай да дойдеш при мене в Никопол, защото реших там да презимувам.

13. Зина законника и Аполоса погрижи се да изпроводиш тъй, че от нищо да нямат нужда.

14. Нека и нашите се приучват да залягат към добри дела за необходимите потреби, та да не бъдат безплодни.

15. Поздравяват те всички, които са с мене. Поздрави ония, които ни обичат по вяра. Благодатта да бъде с всички вас. Амин.

Евангелско четиво

ОТ МАТЕЙ СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 5

14. Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои наврѣх планина.
15. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички въщи.

16. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.

17. Не мислете, че съм дошъл да наруша закона или пророците: не да наруша съм дошъл, а да изпълня.

18. Защото, истина ви казвам: докле премине небето и земята, ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.

19. И тъй, който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно; а който изпълни и поучи, той велик ще се нарече в царството небесно.

Вселенските Събори

Вселенските събори са върховният законодателен орган по верските и каноническите въпроси в целия християнски свят. Решенията им са задължителни. На тия събори са се разглеждали въпроси на вярата и са били постановени общи правила или канони за добрата управа на цялата Църква в света. В Източната православна църква се признават седем Вселенски събори.

1. Първи Никейски, свикан през 325 г. от 318 отци.
2. Първи Цариградски, през 381 г., 150 православни епископи.
3. Ефески, през 431 г., 200 отци.
4. Халкидонски, през 451 г., 630 църковни отци.
5. Втори Цариградски, през 553 г., 165 епископи.
6. Трети Цариградски, през 681 г., 174 отци.
7. Втори Никейски, през 787 г., 330 или 364 църковни отци.

Всички други събори, свикани на Изток или на Запад, нямат вселенски характер.

• **Първи вселенски събор в Никея** (Първи никейски; Събор на 318-те отци), свикан от император Константин Велики през 325г., взима 20 решения, осъжда Арий, създател на арианската ерес, според която Исус Христос не е единосъщен на Бог-Отец в Светата Троица. Формулиран е Никейският символ на вярата. 4-то решение: епископите се избират от епископите на дадената провинция и утвърждават от митрополит. 6-о: потвърждава се върховната власт на някои епископи над други епископи - римския (папата) над западните, антиохийския над източните, александрийския над епископите на Египет, Либия и Пентапол.

• **Втори вселенски събор в Цариград** (Първи цариградски) Той бил свикан през 381 г. В него участвали 150 отци. Вторият вселенски събор довършил победата на

Православието, удържана на Първия Вселенски събор. Взима 7 решения, попълва с някои изрази и окончателно утвърждава Никеийския символ на вярата. Цариградският епископ Македоний, който не признава единосъщието на Бог-Дух с Отца и Сина е осъден. 2-то и 6-то правило: Изтокът се дели на 7 окръга с отделни църковни инстанции. На цариградския епископ (патриарх) се дава предимство по чест пред другите източни патриарси ("3-то правило"). 7-то: правила за приемане в Църквата на каещи се еретици.

- **Трети вселенски събор в Ефес** (Ефески; Събор на 200-ата отци). Свикан е от император Теодосий II през 431г, под ръководството на папа Целестин и Кирил Александрийски - александрийският патриарх. Взети са взети 8 решения: осъдено е несторианството с 6 решения. То неправилно е обяснявало отношението между двете естества в Христа - Божественото и човешкото, и ги разделяло, приписвайки им две отделни лица. Несторий и неговите последователи, които твърдят, че Дева Мария не е родила Христа-Бога, са отлъчени от Църквата. Дева Мария е призната за Богородица. За пръв път се решават христологически въпроси. 7-то решение забранява да се променя Символа на вярата. 8-то: кипърските епископи се освобождават от зависимостта на Антиохийския патриарх.

- **Четвърти вселенски събор в Халкидон** (Халкидонски) през 451 - свикан от папа Льв Велики и император Маркиан. В него участвували 630 отци. Те трябва да формулират христологическото учение на Църквата, осветляващо тайната на Боговъплъщението: начина на съединение и единството на Божествената и човешката природа в Лицето на Господа Исуса Христа. Крайната реакция срещу несторианството породила нова, противоположна ерес - монофизитството. То така съединявало двете естества в Христа, че всъщност ги сливало: Божествената природа поглъщала човешката. Халкидонският събор взима 30 решения, осъжда монофизитството и определя догматично, че човешката и божествената природа на Исус Христос са неразделно съединени. Освен канонични правила Халкидонският събор подчинява монасите на местния епископ (4-то правило). Важно е 28-то правило, и до днес не се признава от Рим и което определя съдебната и административна власт на цариградския епископ (патриарх), на който се дават еднакви права с римския епископ (папата).

- **Пети вселенски събор** (Втори Цариградски; Събор на трите глави) през 553 г. е свикан в Цариград при император Юстиниан I за умиротворяване на възникналите след Халкидонския събор монофизитски смутове. Монофизитите обвинявали привържениците на Халкидонския събор в скрито несторианство. В потвърждение на това те се позовавали на три сирийски епископа - Теодор Мопсуетски, Теодорит Кирски и Ива Едески, в чиито писания действително звучали несториански мнения. За да облекчи присъединяването на монофизитите към Православието, Съборът осъдил заблужденията на тримата учители ("трите глави"), както и заблужденията на Ориген. В него участвали 165 отци.

- **Шести вселенски събор в Цариград** (Трети цариградски или "Трулски" - на името на двореца, в който се е състоял) (680-681 г.), свикан по инициатива на император Константин IV Погонат (668-685). Насочен е срещу монотеитството - една разновидност на монофизитството, според което Христос има една воля и едно действие — божественото, а човешката му същност се отхвърля. Осъжда монотеитството. 36-то правило потвърждава равенството между Цариградския патриарх и папата и определя иерархията на източните патриархати. 80-то: наказва се християнин, който през три празнични дни не посети богослужение. 53-то: кръстниците са духовно сродени с кумците. 54-то: правила за встъпване в брак на роднини.

- **Седми вселенски събор в Никея** (Втори Никеийски) (786/787), свикан при императрица Ирина, вдовица на император Льв Хазар. Възстановява иконопочитанието. Състои се от 367 отци, които създават 22 правила. Установен е празника Тържество на Православието, който Вселенската Православна Църква празнува и до днес в първия неделен ден от Великия пост. 10-то правило забранява смесени (женско-мъжки) манастири. Почитанието на светите икони е окончателно възстановено и утвърдено на Поместния събор в Константинопол в 872 година, при императрица Теодора.